

bragt i sikre og let sælgelige Værdipapirer, der ikke uden Bankinspektørens Samtykke maa belaanes". Jeg gaar ud fra, at i en kritisk Situation maa Banken have Lov til at laane paa disse let realisable Værdipapirer. Hvorfor skal de være let realisable uden netop af den Grund, at Banken i Nødstilstand skal kunne benytte sig af dem til at skaffe sig Penge? Og naar det gøres med Bankinspektørens Samtykke, vil der jo ikke være nogen egenlig Risiko derved.

I § 7 bestemmes det, at en Banks Revisorer vælges af Generalforsamlingen. Vilde det ikke være rigtigt at sige — hvad jeg maa indrømme i Regeringsforslaget ved en Forglemmelse eller i Virkeligheden en Misforstaaelse var udeladt —, at Revisorerne vælges af Generalforsamlingen, men ikke maa være Medlemmer af Bankens Bestyrelse. Jeg betragter det i og for sig som noget selvfølgeligt, men vilde det dog ikke være rigtigt, at det stod der?

I § 10 omhandles det Forhold, at en Bank er kommet i Vanskeligheder ved, at den har brugt sin Reservefond og over 50 pCt. af Aktiekapitalen. Paragraffen bestemmer her, at hvis der forinden Generalforsamlingen eller senest paa denne tilvebringes Dækning for det i de 50 pCt. manglende Beløb, kan der fortsættes. Hvis det fastholdes paa denne Maade, vil der komme en ny Kategori af Bankselskaber, nemlig saadanne, der har Lov til at arbejde med en Kapital paa under 50,000 Kr.; de har Lov til at fortsætte, men Bankens Kapital skal nedskrives til det Beløb, som svarer til de 50 pCt. Det vilde dog vel være rigtigere at sige, at det skal dog mindst være 50,000 Kr., i Analogi med Bestemmelserne i § 3.

Jeg skal dermed anbefale Forslaget, som det foreligger.

Ordføreren (Brandes): Til det Mindretal, der foreslaar, at i § 4 „en Syvendedel" rettes til „en Tiendedel", vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem (Windfeld-Hansen), der talte for Mindretallet, nævnte ikke de Lempelser i denne Bestemmelses Gennemførelse, der i Virkeligheden allerede findes i Forslaget med Hensyn til dette Punkt, idet der nemlig, hvis det ved Statusopgørelse viser sig, at der ikke er det Forhold til Stede, som her forudsættes, gives Bankerne en Frist paa 6 Maaneder endnu for at tilvejebringe Forholdet, og endelig er det jo saaledes, at de bestaaende Banker har 5 Aar endnu efter Lovens Ikrafttræden til

at tilvejebringe Forholdet. Men dernæst maa man erindre, at naar man, som det ærede Medlem og Mindretallet overhovedet er enige i, har rettet Fordringen om 200,000 Kr. Aktiekapital til nu kun at være 50,000 Kr., saa har man netop derved taget Hensyn til, at man dog havde en Klemme, om jeg saa maa sige, paa Bankerne der igennem, at der skulde være et vist Forhold mellem Aktiekapitalen og Indlaanskapitalen. Naar man er naaet ned til et saa ringe Beløb som 50,000 Kr. som Bankvirksomheders Kapital, maa man ogsaa forlange, at der ikke er et ganske urimeligt Forhold imellem, hvad en Bank arbejder med af fremmede Penge, og hvad en Bank i Virkeligheden har af Aktiekapital og Dækningskapital. Jeg tror saaledes ikke, at man skal være forknyt ved at fastsætte det, som Regeringen og Kommissionen har foreslaaet i saa Henseende. Jeg forstod ogsaa den højtærede Minister saaledes, at han er enig i den Henseende, siden han ikke har villet tiltræde Mindretalsforslaget. Formanden for Provinsbankernes Forening var Medlem af Kommissionen og har tiltraadt Forslaget om en Syvendedel og ikke stillet Forslag om en Tiendedel. Jeg har set i en Afhandling, som i disse Dage er blevet trykt i Nationaløkonomisk Tidsskrift og skyldes Docent Warming, at han anser det Punkt som et Hovedpunkt i dette Forslag, at der fastslaaes dette Forhold: en Syvendedel mellem Aktiekapital og Indlaanskapital. Og da Forholdet faktisk er det, at de 71 af de 121 Provinsbanker tilfredsstiller dette Kray, og at man giver de andre en passende Frist til at oparbejde Forholdet, naar dette ikke er til Stede, saa synes jeg, man har gjort al den Indrømmelse, man bør gøre, og at man ikke her skal gaa bort fra en meget betydelig Sikkerhed, som skal tilvejebringes gennem Lovforslaget, for Bankernes rolige Virksomhed.

Det andet Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, 2 Medlemmer af Udvalget, hvis Navne staar noget mod hinanden — dette Lovforslag har altsaa været Genstand for en saa upolitisk Forhandling, at man ser en Repræsentant for det yderste Højre forenet med en Socialdemokrat —, behandler Spørgsmaalet om Køb og Laan paa egne Aktier. Jeg hører nu, at den højtærede Minister delvis tiltræder Mindretalsforslaget, saaledes forstod jeg det. Jeg tror ikke, at den ærede Minister, som paa dette Punkt gav Mindretallet Ret, saa lidt som Mindretallet behøver at være bange; naar Offentligheden faar den Sikkerhed, at